

Onsdag den 5. februar 2014

P7_TA(2014)0093

Konkurs *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 om konkurs (COM(2012)0744 — C7-0413/2012 — 2012/0360(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 093/61)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0744),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 81 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0413/2012),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 22. maj 2013 ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0481/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2012)0360

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. februar 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 om konkurs

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

⁽¹⁾ EUT C 271 af 19.9.2013, s. 55.

Onsdag den 5. februar 2014

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾,

efter høring af den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 ⁽⁴⁾ blev der indført et europæisk regelsæt for grænseoverskridende insolvensbehandlinger. Den fastsætter bestemmelser om, hvilken medlemsstat retter der har kompetence til indledning af insolvensbehandling, ensartede regler om, hvilken lovgivning der finder anvendelse, og bestemmelser om anerkendelse og fuldbyrdelse af insolvensrelaterede afgørelser samt koordinering mellem hovedinsolvensbehandling og sekundære insolvensbehandlinger.
- (2) I Kommissionens rapport om anvendelsen af forordning (EF) nr. 1346/2000 af 12. december 2012 ⁽⁵⁾ konkluderes det, at forordningen som helhed fungerer godt, men at det er ønskeligt at forbedre anvendelsen af visse af dens bestemmelser for at fremme en endnu mere effektiv behandling af grænseoverskridende konkurser.
- (3) Anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1346/2000 bør udvides til at omfatte de ordninger, der tager sigte på sanering af en økonomisk levedygtig skyldner **i alvorlige finansielle vanskeligheder** for derigennem at hjælpe sunde virksomheder med at overleve og give iværksættere en ny chance. Det bør navnlig også omfatte ordninger, der tager sigte på rekonstruktion af en debitorvirksomhed før en konkurs, eller som ikke fører til udskiftning af den hidtidige ledelse. Forordningen bør også finde anvendelse på ordninger, der tager sigte på gældssanering for forbrugere og selvstændige, som ikke opfylder kriterierne i den nuværende forordning. [Ændring 1]
- (4) Reglerne om kompetence til indledning af insolvensbehandling bør præciseres yderligere, og procedurereglerne for fastlæggelse af kompetence bør forbedres. Der bør gælde en eksplicit regel om kompetence til prøvelse af sager, der er direkte affødt af en insolvensbehandling ~~eller~~ og har nær tilknytning hertil. [Ændring 2]
- (5) For at fremme en mere effektiv insolvensbehandling i sager, hvor skyldner har et forretningssted i en anden medlemsstat, bør kravet om, at sekundære insolvensbehandlinger skal tage sigte på likvidation, ophæves. Desuden bør en ret kunne afvise at indlede sekundær insolvensbehandling, hvis det ikke er nødvendigt for at beskytte lokale kreditorers interesser. Koordineringen mellem hovedinsolvensbehandling og sekundære insolvensbehandlinger bør forbedres, navnlig ved at stille krav om samarbejde mellem de implicerede domstole.
- (6) For at sikre en bedre information af kreditorer og implicerede retter og forhindre, at der indledes parallelle insolvensbehandlinger, bør det kræves, at medlemsstaterne bekendtgør relevante afgørelser i grænseoverskridende insolvenssager i et offentligt tilgængeligt elektronisk register. Der bør indføres bestemmelser om sammenkobling af insolvensregistre. Desuden bør der indføres standardformularer til anmeldelse af fordringer for at gøre det lettere for udenlandske kreditorer at anmelde deres krav og reducere udgifterne til oversættelse.
- (7) Der bør indføres særlige regler om koordinering af insolvensbehandlinger af forskellige virksomheder tilhørende samme koncern. De ~~kuratorer~~ **insolvensrepræsentanter** og retter, der er impliceret i de forskellige insolvensbehandlinger, bør have pligt til at samarbejde og kommunikere med hinanden. Hver af de implicerede ~~kuratorer~~ **insolvensrepræsentanter** bør desuden have beføjelse til at foreslå en saneringsplan for en koncern, der er genstand for en insolvensbehandling, og om fornødent anmode om, at insolvensbehandlingen af andre virksomheder end den, som vedkommende er udpeget til ~~kurator~~ **insolvensrepræsentant** for, stilles i bero. Begrebet »koncern« bør defineres og forstås på en måde, så definitionen alene gælder i en insolvenskontekst uden at berøre de selskabsretlige aspekter. [Ændring 3. Denne ændring gælder i hele teksten]

⁽¹⁾ EUT C 271 af 19.9.2013, s. 55.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 5.2.2014.

⁽³⁾ EUT C 358 af 7.12.2013, s. 15.

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs (EFT L 160 af 30.6.2000, s. 1).

⁽⁵⁾ EUT C , , s.

Onsdag den 5. februar 2014

- (8) Med henblik på at muliggøre en hurtig tilpasning af forordningen til relevante ændringer i de nationale konkurs- og insolvenslove, medlemsstaterne har anmeldt, bør Kommissionen tillægges beføjelse til i overensstemmelse med traktatens artikel 290 at vedtage retsakter om ændring af bilagene til forordningen. Det er især vigtigt, at Kommissionen under sit forberedende arbejde foretager relevante høringer, bl.a. af eksperter på området. Kommissionen bør ved forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og passende fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (9) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1346/2000 bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (10) Forordning (EF) nr. 1346/2000 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (11) Ændringen af denne forordning berører ikke reglerne for tilbagesøgning af statsstøtte fra insolvente virksomheder som fortolket i EU-Domstolens retspraksis (sag C-454/09, *Kommissionen mod Italien — New Interline*). Er det ikke muligt at tilbagesøge det fulde statsstøttebeløb, fordi tilbagesøgningspåbuddet angår en virksomhed, mod hvilken der er indledt insolvensbehandling, bør denne behandling altid resultere i en likvidation og føre til støttemodtagerens endelige indstilling af sin aktivitet og til likvidation af dens aktiver.
- (12) I overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, [har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning]/[deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland, dog med forbehold af protokollens artikel 4].
- (13) I overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokol nr 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1346/2000 foretages følgende ændringer:

- 1) I betragtning 2 erstattes henvisningen til artikel 65 med en henvisning til artikel 81.
- 2) I betragtning 3, 5, 8, 11, 12, 14 og 21 erstattes »Fællesskabet«, »Fællesskabets« og »fællesskabs-« med henholdsvis »Unionen«, »Unionens« og »unions-«.
- 3) Betragtning 4 affattes således:
- »(4) Det er en forudsætning for et velfungerende indre marked, at parterne ikke tilskyndes til at overføre aktiver eller tvister fra én medlemsstat til en anden for at forbedre deres retsstilling til skade for de samlede kreditorinteresser (»forum shopping«).
- 4) Betragtning 6 affattes således:
- »(6) Denne forordning bør fastsætte bestemmelser om kompetence til indledning af insolvensbehandling og til behandling af sager, som er en direkte følge af insolvensbehandlingen og har nær forbindelse hermed. Forordningen bør desuden indeholde bestemmelser om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser truffet i sådanne sager og om, hvilken lovgivning der finder anvendelse på insolvensbehandlinger. Endvidere bør forordningen fastsætte regler om koordinering af insolvensbehandlinger angående den samme skyldner eller flere medlemmer af den samme virksomhedskoncern.«.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Onsdag den 5. februar 2014

5) Betragtning 7 affattes således:

- »(7) Konkurs, akkord og andre lignende ordninger og sager herom er ikke omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 (*). Sådanne ordninger bør være omfattet af nærværende forordning. Nærværende forordning bør i videst mulige omfang fortolkes på en måde, så lovgivningslakuner mellem de to forordninger undgås.

(*) Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1).«.

6) Betragtning 9 affattes således:

- »(9) Denne forordning bør finde anvendelse på alle insolvensbehandlinger, der opfylder betingelserne i denne forordning, hvad enten skyldneren er en fysisk person eller en juridisk person, en erhvervsdrivende eller en privatperson. Disse insolvensbehandlinger er udtømmende angivet i Bilag A. For alle nationale ordninger opført i Bilag A bør denne forordning finde anvendelse uden yderligere domstolsprøvelse i en anden medlemsstat af, om betingelserne i denne forordning er opfyldt. Insolvensbehandling af forsikringsselskaber, kreditinstitutter, investeringsselskaber, for så vidt disse er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF (*), samt institutter for kollektiv investering bør ikke være omfattet af denne forordning. Sådanne selskaber og institutter bør ikke være omfattet af forordningen, da de er underlagt særlige ordninger, og da de nationale tilsynsmyndigheder har vidtgående indgrebsbeføjelser.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter (EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15).«.

7) Følgende betragtning indsættes:

- »(9a) Denne forordnings anvendelsesområde bør udvides til at omfatte de former for bobehandling, der tager sigte på sanering af en ~~økonomisk levedygtig~~ skyldner **i alvorlige finansielle vanskeligheder** for derigennem at hjælpe sunde virksomheder med at overleve og give iværksættere en ny chance. Den bør navnlig også omfatte ordninger, der tager sigte på rekonstruktion af en debitorvirksomhed før en konkurs, ordninger, som ikke fører til udskiftning af den hidtidige ledelse, og ordninger, der tager sigte på gældssanering for forbrugere og selvstændige. Da der ved disse ordninger ikke nødvendigvis udpeges en ~~kurator~~ **insolvensrepræsentant**, bør de være omfattet af denne forordning, når de gennemføres under domstolskontrol eller domstolstilsyn. ~~I denne forbindelse anses udtrykket »kontrol« for også at dække situationer, hvor domstolen alene handler på begæring af en kreditor eller anden interesseret part.~~«. [Ændring 3]

(8) Betragtning 10 affattes således:

- »(10) ~~Insolvensbehandling indebærer ikke nødvendigvis en retslig myndigheds medvirken. Udtrykkene »ret« eller »domstol« bør i denne forordning fortolkes bredt og omfatte en person eller instans, som i henhold til national lovgivning har kompetence til at indlede insolvensbehandlinger. For at være omfattet af forordningen bør bobehandlinger (herunder lovbestemte retshandlinger og formaliteter) ikke blot være i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, de bør også være officielt anerkendt og have retskraft i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen indledes.~~«. [Ændring 4]

8a) Betragtning 11 affattes således:

- »(11) Denne forordning anerkender, at det som følge af store forskelle i den materielle ret ikke er hensigtsmæssigt at indføre en fælles procedure for insolvensbehandling med generel gyldighed for ~~Fællesskabet~~ **Unionen** som helhed. At lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen indledes, skulle anvendes uden undtagelse ville på denne baggrund ofte give anledning til problemer. Dette gælder eksempelvis for de meget forskelligt udformede sikringsrettigheder, som findes i ~~Fællesskabet~~ **Unionen**. Men også de fortrinsrettigheder, nogle kreditorer har under insolvensbehandlingen, er i visse tilfælde udformet yderst forskelligt. **Yderligere harmoniseringsforanstaltninger bør også indføre fortrinsrettigheder for medarbejdere.** Denne forordning bør søge at tage hensyn hertil på to måder. Dels bør der fastlægges særlige regler om den lovgivning, der finder anvendelse i forbindelse med særligt betydningsfulde rettigheder og retsforhold (f.eks. tinglige rettigheder og arbejdsaftaler). Dels bør der parallelt med en hovedinsolvensbehandling med universel gyldighed åbnes mulighed for også at indlede territorial insolvensbehandling, som kun vedrører de aktiver, der befinder sig i den medlemsstat, hvor denne insolvensbehandling indledes.». [Ændring 5]

Onsdag den 5. februar 2014

9) Følgende betragtning indsættes:

»(12a) Før indledning af insolvensbehandling bør den kompetente ret på eget initiativ efterprøve, at centret for debtors hovedinteresser eller forretningssted rent faktisk befinder sig inden for dens jurisdiktion. Hvis sagens omstændigheder giver anledning til tvivl om rettens kompetence, bør retten forlange yderligere dokumentation for debtors påstande og eventuelt give kreditorerne lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger til kompetencespørgsmålet. Kreditorerne bør desuden have effektiv adgang til at anfægte afgørelsen om indledning af insolvensbehandling.«.

10) Betragtning 13 udgår.

11) Følgende betragtninger indsættes:

»(13a) Virksomheder og andre juridiske personer bør antages at have »centret for deres hovedinteresser« på det sted, hvor deres registrerede hjemsted befinder sig. Denne formodning bør kunne afkræftes, hvis virksomhedens hovedsæde ligger i en anden medlemsstat end den, hvor dens registrerede hjemsted er beliggende, og det ud fra en udtømmende vurdering af alle relevante faktorer fremgår på en måde, så det er identificerbart for tredjemand, at det faktiske center for virksomhedens ledelse og for forvaltningen af dens interesser er beliggende i den anden medlemsstat. ~~Formodningen bør derimod ikke kunne afkræftes, når virksomhedens ledelses- og tilsynsorganer befinder sig samme sted som dens registrerede hjemsted, og ledelsesbeslutningerne træffes på dette sted, som således er identificerbart for tredjemand.~~ [Ændring 6]

(13b) Retterne i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen indledes, bør også have kompetence til behandling af sager, der er en direkte følge af insolvensbehandlingen eller har tæt forbindelse hermed, f.eks. anfægtelses-søgsmål. Hvor en sådan sag er forbundet med en anden sag anlagt på grundlag af almindelig civilret, bør ~~kurator~~ **insolvensrepræsentanten** kunne kræve begge sager behandlet ved sagsøgtes værneting, hvis han finder det mere effektivt. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis ~~kurator~~ **insolvensrepræsentanten** ønsker at kombinere en sag angående direktions- eller bestyrelsesmedlemmers konkursretlige ansvar med en sag om selskabsretlige eller almindelige erstatningsretlige spørgsmål.«.

12) Følgende betragtninger indsættes:

»(19a) Sekundære insolvensbehandlinger kan imidlertid også lægge hindringer i vejen for en effektiv forvaltning af boet. Den ret, der har indledt sekundær insolvensbehandling, bør derfor på ~~kurators~~ **insolvensrepræsentantens** begæring kunne udsætte denne behandling eller afvise at indlede den, hvis det ikke er nødvendigt for at beskytte lokale kreditors interesser. Det bør navnlig ske, hvis ~~kurator~~ **insolvensrepræsentanten** med bindende virkning for boet har afgivet et tilsagn om at behandle lokale kreditorer på samme måde, som hvis der var blevet indledt sekundær insolvensbehandling, og anvende de prioriteringsregler, der gælder i den medlemsstat, hvori der er anmodet om indledning af sekundær insolvensbehandling, ved udlodningen af aktiver, som befinder sig i den pågældende medlemsstat. Denne forordning bør give ~~kurator~~ **insolvensrepræsentanten** mulighed for at afgive sådanne tilsagn **og fastsætte objektive kriterier, som sådanne tilsagn skal opfylde.** [Ændring 7]

(19b) Af hensyn til en effektiv beskyttelse af lokale kreditors interesser bør ~~kuratoren~~ **insolvensrepræsentanten** i hovedinsolvensbehandlingen ikke uretmæssigt kunne realisere eller flytte aktiver tilhørende et forretningssted i en anden medlemsstat, navnlig ikke, hvis formålet hermed er at forhindre en effektiv fyldestgørelse af disse kreditorer, hvis der siden indledes sekundær insolvensbehandling. **Lokale kreditorer bør også have ret til at søge domstolsbeskyttelse i tilfælde, hvor en insolvensrepræsentant viser sig ikke at være i stand til at opfylde tilsagnene.** [Ændring 8]

13) Betragtning 20 affattes således:

»(20) Hovedinsolvensbehandlingen og de sekundære insolvensbehandlinger vil dog kun kunne medvirke til en effektiv realisation af konkursmassen, hvis der foretages en samordning af alle de indledte insolvensbehandlinger. En væsentlig forudsætning herfor er et tæt samarbejde mellem de forskellige ~~kuratorer~~ **insolvensrepræsentanter** og de implicerede retter, navnlig med fyldestgørende udveksling af oplysninger. For at sikre hovedinsolvensbehandlingen forrang bør ~~kurator~~ **insolvensrepræsentanten** for denne insolvensbehandling have flere muligheder for at øve indflydelse på alle samtidige sekundære insolvensbehandlinger. ~~Kurator~~ **Insolvensrepræsentanten** bør især kunne fremsætte forslag om en saneringsplan eller en tvangsakkord eller anmode om, at realiseringen af aktiverne i den sekundære insolvensbehandling stilles i bero. Ved dette samarbejde bør ~~kuratorer~~ **insolvensrepræsentanter** og retter følge den bedste praksis

Onsdag den 5. februar 2014

for samarbejde i grænseoverskridende insolvenssager, som er opstillet i principper og retningslinjer for kommunikation og samarbejde udarbejdet af europæiske og internationale organisationer, der beskæftiger sig med konkursretlige spørgsmål.«.

14) Følgende betragtninger indsættes:

»(20a) Denne forordning bør sikre en effektiv insolvensbehandling af koncernforbundne virksomheder. Er der indledt insolvensbehandlinger angående flere virksomheder i samme koncern, bør insolvensbehandlingerne koordineres i tilstrækkeligt omfang **især for at undgå, at et koncernmedlems insolvens kan bringe de øvrige koncernmedlemmers fortsatte aktivitet i fare**. De forskellige implicerede ~~kuratorer~~ **insolvensrepræsentanter** og retter bør derfor have samme pligt til at kommunikere og samarbejde med hinanden som de ~~kurator insolvensrepræsentanter~~ og retter, der er impliceret i hovedinsolvensbehandling og sekundære insolvensbehandlinger angående den samme skyldner. ~~En kurator, der er udpeget til at forestå insolvensbehandlingen af et medlem af en koncern, bør desuden have ret til at foreslå en saneringsplan i en insolvensbehandling af et andet medlem af samme koncern, såfremt den nationale konkurslovgivning åbner mulighed herfor.~~ **[Ændring 10]**

(20aa) Indførelsen af koordineringsbehandling for koncerner bør især styrke rekonstruktionen af en koncern og/eller dens medlemmer ved at muliggøre en fleksibel koordineret gennemførelse af insolvensbehandlinger. Koordineringsbehandling for koncerner bør ikke binde de enkelte behandlinger, men snarere fungere som reference for de foranstaltninger, der skal træffes inden for disse enkelte behandlinger. [Ændring 9 + 11]

(20b) Indførelsen af regler om koncerner bør ikke indskrænke en rets adgang til at indlede insolvensbehandling af flere virksomheder tilhørende samme koncern i en og samme jurisdiktion, hvis retten finder, at centret for disse virksomheders hovedinteresser befinder sig i ~~en enkelt medlemsstat~~ **dens nationale og lokale jurisdiktion**. I sådanne situationer bør retten også, hvis det er relevant, kunne udpege den samme ~~kurator~~ **insolvensrepræsentant** til at forestå alle insolvensbehandlingerne. **Medlemsstaterne bør også kunne indføre bestemmelser om insolvens hos koncerner inden for deres jurisdiktion, som går videre end bestemmelserne i denne forordning og ikke påvirker den effektive gennemførelse af denne forordning.**« **[Ændring 12]**

15) Følgende betragtning indsættes:

»(21a) Det er vigtigt at sikre, at kreditorer med sædvanligt opholdssted, bopæl eller hjemsted inden for Unionen underrettes om, indledningen af insolvensbehandling af aktiver tilhørende deres debitor. For at sikre en hurtig underretning af kreditorer bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 (*) ikke finde anvendelse, hvor der i denne forordning henvises til informationspligten over for kreditorerne. Der bør indføres standardformularer på alle Unionens officielle sprog for at gøre det lettere for kreditorer at anmelde fordringer, når der er indledt insolvensbehandling i en anden medlemsstat.

16) Betragtning 29 affattes således:

»(29) Af hensyn til erhvervslivet bør hovedindholdet af afgørelsen om indledning af insolvensbehandling på ~~kurators~~ **insolvensrepræsentantens** anmodning bekendtgøres i de øvrige medlemsstater. I medlemsstater, hvor der befinder sig et forretningssted, bør bekendtgørelse være obligatorisk, indtil der er sket sammenkobling af insolvensregistre. Bekendtgørelsen bør dog i intet tilfælde være en forudsætning for anerkendelsen af den udenlandske insolvensbehandling.«.

17) Følgende betragtning indsættes:

»(29a) For at sikre en bedre information af kreditorer og implicerede retter og forhindre, at der indledes parallelle insolvensbehandlinger, bør det kræves, at medlemsstaterne bekendtgør relevante oplysninger i grænseoverskridende insolvenssager i et offentligt tilgængeligt elektronisk register. For at gøre disse oplysninger lettere tilgængelige for kreditorer og retter i andre medlemsstater bør der i denne forordning fastsættes bestemmelse om sammenkobling af insolvensregistre.«.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (EUT L 324 af 10.12.2007, s. 79).«.

Onsdag den 5. februar 2014

18) Betragtning 31 affattes således:

»(31) Til denne forordning bør knyttes bilag, som bl.a. angiver, hvilke nationale insolvensbehandlinger der er omfattet af denne forordning. Med henblik på at muliggøre en hurtig tilpasning af denne forordning til relevante ændringer i de medlemsstaternes nationale love om insolvens bør Kommissionen tillægges beføjelse til i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) at vedtage delegerede retsakter om ændring af bilagene til forordningen. Før vedtagelsen af en delegeret retsakt om ændring af listen over nationale insolvensbehandlinger i bilagene bør Kommissionen kontrollere, at de anmeldte insolvensbehandlinger opfylder kriterierne i denne forordning. Kommissionen bør ved forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.«.

19) Følgende betragtninger indsættes:

»(31a) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*).

(31b) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»charteret«). Denne forordning tager navnlig sigte på at fremme anvendelsen af chartrets artikel 8, 17 og 47 om henholdsvis beskyttelse af personoplysninger, ejendomsretten og retten til effektive retsmidler og retfærdig rettergang.

(31c) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF (**) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 (***), finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med denne forordning.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).«.

20) I betragtning 32 og 33 erstattes »traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab« med »traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde«.

21) Artikel 1 og 2 affattes således:

»Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på retslige eller administrative kollektive bobehandlinger, herunder foreløbige bobehandlinger, som gennemføres med hjemmel i ~~konkurs- eller gældssaneringslovgivning~~ **konkurslovgivning**, og som med henblik på ~~redning~~ **undgåelse af likvidation**, gældssanering, rekonstruktion eller likvidation medfører, at

a) skyldneren helt eller delvis mister rådigheden over sine aktiver, og der udpeges en ~~kurator~~ **insolvensrepræsentant**, eller

b) skyldnerens aktiver og forretninger underlægges domstolskontrol eller domstolstilsyn.

Indledes sådanne behandlinger forud for insolvensen, skal formålet med dem være at undgå likvidation.

De i stk. 1 omhandlede kollektive bobehandlinger opføres i Bilag A. [Ændring 13]

1a. Er behandlingerne i stk. 1 i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt, fortrolige, finder denne forordning først anvendelse på sådanne behandlinger fra det tidspunkt, hvor de offentliggøres i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats lovgivning, og under forudsætning af at de ikke påvirker fordringerne fra de kreditorer, der ikke er involveret i dem. [Ændring 14]

Onsdag den 5. februar 2014

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på insolvensbehandling af
- a) forsikringsselskaber
 - b) kreditinstitutter, **herunder institutter, der er omfattet af definitionen i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU (*)** [Ændring 15]
 - c) investeringsselskaber, for så vidt de er omfattet af direktiv 2001/24/EF, som ændret, og **institutter, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU (**)** [Ændring 16]
 - d) institutter for kollektiv investering

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »insolvensbehandling«: de i Bilag A opførte insolvensbehandlinger
- b) ~~»kurator«~~ »**insolvensrepræsentant**«: en person eller et organ, som har til opgave, **herunder midlertidigt, helt eller delvis** at forvalte eller realisere massen eller at føre tilsyn med forvaltningen af skyldnerens forretninger. Disse personer og organer er opført i bilag C
 - ii) ~~hvor der ikke er udpeget en kurator, eller hvor skyldnerens beføjelser ikke er overdraget til en kurator, den skyldner, der har bevaret sin rådighed.~~ [Ændring 17]
- ba) »**skyldner, der har bevaret sin rådighed**«: en skyldner, mod hvem der er blevet indledt insolvensbehandling, der ikke indebærer en fuldstændig overdragelse af rettigheder og pligter til at forvalte skyldnerens aktiver til en insolvensrepræsentant, og hvor skyldneren derfor fortsat i det mindste delvis har kontrol over sine aktiver og forretninger [Ændring 18]
- c) »ret«: en retsinstans eller en anden myndighed i en medlemsstat, som har kompetence til at indlede insolvensbehandling, stadfæste indledning af insolvensbehandling eller træffe afgørelser under insolvensbehandlingen
- d) »afgørelse om indledning af insolvensbehandling«:
 - i) en rets afgørelse om at indlede insolvensbehandling eller stadfæste indledning af insolvensbehandling, og
 - ii) en rets afgørelse om udpegelse af en foreløbig ~~kurator~~ **insolvensrepræsentant**.
- e) »tidspunktet for insolvensbehandlingens indledning«: det tidspunkt, hvor afgørelsen om indledning af insolvensbehandling får virkning, uanset om ~~afgørelsen~~ **den** er endelig eller ej [Ændring 20]
- f) »medlemsstat, i hvilken en formuegenstand befinder sig«:
 - i) for fysiske genstande: den medlemsstat, på hvis område genstanden befinder sig
 - ii) for formuegenstande og rettigheder, hvortil ejendomsretten eller adkomsten skal noteres i et offentligt register: den medlemsstat, hvor registret føres
 - iii) for aktier lydende på navn: den medlemsstat, på hvis område den aktieudstedende virksomhed har sit hjemsted
 - iv) for finansielle instrumenter, hvortil adkomsten er noteret i et register eller på en konto, der føres af eller på vegne af en mellemmand (»dematerialiserede værdipapirer«): den medlemsstat, i hvilken dette register eller denne konto befinder sig

Onsdag den 5. februar 2014

- v) indeståender på bankkonti: den medlemsstat, der fremgår af kontoens IBAN
- vi) andre fordringer på tredjemand end de i nr. v) nævnte: den medlemsstat, på hvis område fordringens debitor har centret for sine hovedinteresser, jf. artikel 3, stk. 1
- g) »forretningssted«: ethvert sted, hvorfra skyldneren udøver **eller i de tre måneder, der er gået forud for anmodningen om indledning af hovedinsolvensbehandlingen, har udøvet** en ikke-forbigående økonomisk eller erhvervsmæssig aktivitet under anvendelse af menneskelige midler og reelle produktionsfaktorer **eller tjenesteydelser.** [Ændring 21]
- ga) »sager, der er en direkte følge af insolvensbehandlingen og har tæt forbindelse hermed«: en sag, der sigter mod at opnå en afgørelse, der på grund af indholdet ikke kan opnås eller kunne have været opnået uden om eller uafhængigt af insolvensbehandlingen, og som kun opfylder betingelserne for behandling, hvis der er indledt en insolvensbehandling [Ændring 22]
- gb) »bestemmelse om close-out-netting«: aftalebestemmelse på grundlag af hvilken — efter en hændelse, der er forhåndsdefineret i bestemmelsen i forhold til en part i aftalen — parternes forpligtelser over for hinanden, som er omfattet af bestemmelsen, uanset hvorvidt de på det pågældende tidspunkt er forfaldne og betalbare, automatisk eller efter den ene parts valg nedsættes til eller erstattes af en enkelt nettoforpligtelse, enten gennem nyordning, afslutning eller på anden vis, der modsvarer den samlede værdi af de kombinerede forpligtelser, som derefter forfalder og er betalbar fra den ene part til den anden [Ændring 23]
- h) »lokale kreditorer«: kreditorer, hvis fordring udspringer af skyldners drift af et forretningssted i en anden medlemsstat end den, hvor centret for skyldners hovedinteresser befinder sig
- i) »koncern«: en gruppe virksomheder bestående af **et** moderselskab og **alle dets** datterselskaber [Ændring 24]
- j) »moderselskab«: en virksomhed, som **kontrollerer et eller flere datterselskaber. Et selskab, der udarbejder konsoliderede regnskaber i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU (**), anses for at være et moderselskab**
- ~~ii) besidder flertallet af aktionærernes eller selskabsdeltagernes stemmerettigheder i en anden virksomhed (dattervirksomhed); eller~~
- ~~iii) er aktionær eller selskabsdeltager i datterselskabet og har ret til at~~
- ~~aa) udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne af datterselskabets direktion eller bestyrelse, eller~~
- ~~bb) udøver en bestemmende indflydelse over datterselskabet i medfør af en med dette indgået aftale eller i medfør af en bestemmelse i dets vedtægter.” [Ændring 25]~~
- ja) »afgørende funktioner inden for koncernen«:
- i) **evnen til forud for indledningen af insolvensbehandlingen angående et medlem af koncernen at træffe og håndhæve beslutninger af strategisk relevans for koncernen eller dele heraf, eller**
- ii) **den økonomiske betydning inden for koncernen, som formodes, hvis medlemmet eller medlemmerne af koncernen bidrager med mindst 10 % til den samlede konsoliderede balance og konsoliderede omsætning.”** [Ændring 26]

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).«.

Onsdag den 5. februar 2014

22) Artikel 3 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Retterne i den medlemsstat, på hvis område centret for skyldnerens hovedinteresser befinder sig, har kompetence til at indlede insolvensbehandling (»hovedinsolvensbehandling«). Centret for skyldnerens hovedinteresser er det sted, hvor skyldneren normalt forvalter sine interesser **mindst tre måneder inden indledningen af en insolvensbehandling eller af en foreløbig behandling**, og som således er identificerbart for tredjemand. [Ændring 27]

For virksomheders og andre juridiske personers vedkommende anses det vedtægtsmæssige hjemsted for at være centret for skyldnerens hovedinteresser, medmindre andet godtgøres.

For selvstændigt erhvervsdrivende enkeltpersoner anses deres hovedforretningssted for at være centret for deres hovedinteresser, for enhver anden enkeltpersons vedkommende er centret for hovedinteresserne det sted, hvor vedkommende har bopæl«.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Er der ~~indledt~~ **truffet en afgørelse om indledning af** insolvensbehandling i henhold til stk. 1, bliver enhver insolvensbehandling, som senere indledes i henhold til stk. 2, en sekundær insolvensbehandling. I så fald er det relevante tidspunkt for afgørelsen af, om skyldner har et forretningssted på en anden medlemsstats område, den dato, hvor hovedinsolvensbehandlingen blev indledt.«. [Ændring 28]

23) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 3a

Kompetence i forbundne sager

1. Retterne i den medlemsstat, på hvis område der er indledt insolvensbehandling i henhold til artikel 3, har kompetence til at behandle enhver sag, der er en direkte følge af insolvensbehandlingen og har nær forbindelse hermed.

2. Har et søgsmål som omhandlet i stk. 1 forbindelse med et civilretligt søgsmål anlagt mod den samme sagsøgte, kan ~~kurator~~ **insolvensrepræsentanten** kræve begge sager behandlet ved retterne i den medlemsstat, på hvis område sagsøgte har hjemsted, eller, hvis der er flere sagsøgte, ved retterne i den medlemsstat, på hvis område en af dem har hjemsted, forudsat at retten har kompetence i henhold til reglerne i **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 (EU) nr. 1215/2012 (*)**. [Ændring 29]

3. Ved forbundne sager forstås i ~~med henblik på denne artikel~~ **stk. 2** sager, der er så snævert forbundne, at det er ønskeligt at behandle og påkende dem samtidig for at undgå uforenelige afgørelser i tilfælde af, at de blev påkendt hver for sig. [Ændring 30]

Artikel 3b

Efterprøvelse af kompetencen; ret til domstolsprøvelse

1. Den ret, der har modtaget en begæring om indledning af insolvensbehandling, efterprøver på eget initiativ, om den har kompetence efter artikel 3. I afgørelsen om indledning af insolvensbehandling angives de grunde, hvorpå retten støtter sin kompetence, og især om den støttes på stk. 1 eller stk. 2 i artikel 3.

~~2. Er der indledt insolvensbehandling efter national lovgivning, uden at der foreligger en retsafgørelse, undersøger den kurator, der er udpeget til denne behandling, om retterne i den medlemsstat, hvor behandlingen er indledt, har kompetence efter artikel 3. I så fald angiver kurator de grunde, hvorpå denne kompetence støttes, og især om den støttes på stk. 1 eller stk. 2 i artikel 3. [Ændring 31]~~

3. Enhver kreditor eller interesseret part, der har bopæl, sædvanligt opholdssted eller registreret hjemsted i en anden medlemsstat end den, hvor insolvensbehandlingen indledes, har ret til at anfægte afgørelsen om indledning af insolvensbehandling **på grundlag af international kompetence, senest tre uger efter at oplysninger om datoen for indledningen af insolvensbehandling er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 20a, litra a)**. Den ret, der har indledt hovedinsolvensbehandling, eller kurator underretter disse kreditorer, for så vidt disse kendes, om afgørelsen så betids, at de har mulighed for at anfægte den. [Ændring 32]

(*) **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012)«.**

Onsdag den 5. februar 2014

24) Ændringen af artikel 4, stk. 2, litra m), i den engelske udgave berører ikke den danske udgave.

25) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 6a

~~Nettingaftaler~~ **Bestemmelser om close-out-netting**

~~Aftaler om netting~~ Når en af parterne i en aftale, der indeholder en bestemmelse om close-out-netting, er en institution, som er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2001/24/EU, er bestemmelsen om close-out-netting udelukkende underlagt den aftaleretlige lovgivning, som finder anvendelse på disse aftaler en sådan bestemmelse.». [Ændring 33]

26) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10a

Godkendelseskrav i henhold til lokal ret

Hvis en aftale i henhold til den medlemsstats lovgivning, der finder anvendelse på insolvensbehandlingens virkninger for de i artikel 8 og 10 omhandlede aftaler, kun kan opsiges eller ændres med godkendelse fra den ret, der har indledt insolvensbehandlingen, men der ikke er indledt insolvensbehandling i den pågældende medlemsstat, har den ret, der indledte insolvensbehandlingen, kompetence til at godkende opsigelsen eller ændringen af disse aftaler.».

26a) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

~~EF-patenter~~ **Europæiske patenter med ensartet retsvirkning** og EF-varemærker

I forbindelse med denne forordning kan et ~~EF-patent~~, **europæisk patent med ensartet retsvirkning**, et EF-varemærke eller enhver anden ved fællesskabsbestemmelserne stiftet tilsvarende rettighed kun indgå i en insolvensbehandling, som er indledt i henhold til artikel 3, stk. 1.». [Ændring 34]

27) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

Insolvensbehandlingens virkninger for verserende retssager eller voldgiftssager

Insolvensbehandlingens virkninger for en verserende retssag eller voldgiftssag om et aktiv eller en rettighed i massen afgøres udelukkende efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor retssagen verserer eller voldgiftssagen behandles.».

28) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) Stykke 1 affattes således

»1. En ~~kurator~~ **insolvensrepræsentant**, som er udpeget af en kompetent ret i henhold til artikel 3, stk. 1, **eller hvis der er tale om en behandling af en skyldner, der har bevaret sin rådighed i overensstemmelse med den pågældende jurisdiktion, enten insolvensrepræsentanten eller skyldneren**, kan på en anden medlemsstats område udøve alle de beføjelser, der er tillagt ham efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt, så længe der i denne anden medlemsstat ikke er indledt en anden insolvensbehandling, og der ikke er truffet afgørelse om anvendelse af sikrende retsmidler som følge af en begæring om indledning af insolvensbehandling. Han kan navnlig fjerne skyldnerens formuegenstande fra den medlemsstats område, hvor de befinder sig, jf. dog artikel 5 og 7. Han kan også give **et bindende** tilsagn **med retsvirkning** om, at de fyldestgørelsesrettigheder og den forrang, lokale kreditorer ville have haft, hvis der var blevet indledt sekundær insolvensbehandling, vil blive tilgodeset under hovedinsolvensbehandlingen. . Et sådant tilsagn **præciserer de faktiske forhold, som det er underlagt baseret på, særlig med hensyn til fordelingen af lokale fordringer inden for prioritets- og rangordningssystemet i henhold til den lov, som regulerer den sekundære insolvensbehandling, værdien af aktiver, som kan fordeles, inden for den sekundære insolvensbehandling, de formkrav muligheder, som står til rådighed med henblik på at realisere denne værdi, andelen af kreditorer i hovedinsolvensbehandlingen, som deltager i den sekundære insolvensbehandling, samt de omkostninger, der måtte påløbe som følge af indledningen af en sekundær insolvensbehandling. Eventuelle krav, der eventuelt gælder vedrører den form, som tilsagnet skal have, angives i lovene i den medlemsstat, hvor hovedinsolvensbehandlingen er indledt, og det har retsvirkning og er bindende for boet.**«. [Ændring 35]

Onsdag den 5. februar 2014

b) I stk. 3 affattes sidste punktum således:

»Disse beføjelser omfatter ikke anvendelse af tvangsmidler, medmindre retten har truffet afgørelse herom, eller retten til at bilægge tvister.«.

29) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 20a

Indførelse af insolvensregistre

Medlemsstaterne indfører og opretholder på deres område et eller flere registre indeholdende følgende oplysninger, som offentligheden har gratis adgang til via internettet (»insolvensregistre«):

- a) datoen for indledning af insolvensbehandling
- b) hvilken ret der har indledt insolvensbehandling, med angivelse af eventuelt sagsnummer
- c) hvilken type insolvensbehandling der er indledt
- d) skyldners navn og adresse

da) virksomhedens nummer og adressen på dens registrerede hjemsted, hvis skyldneren er en virksomhed [Ændring 36]

- e) navn og adresse på den eventuelt udpegede ~~kurator~~ **insolvensrepræsentant**
- f) fristen for anmeldelse af fordringer
- g) afgørelsen om indledning af insolvensbehandling
- h) afgørelsen om udpegelse af ~~kurator~~ **insolvensrepræsentanten**, hvis udpegelsen ikke er sket ved den i litra g) omhandlede afgørelse
- i) datoen for hovedinsolvensbehandlingens afslutning.

Artikel 20b

Sammenkobling af insolvensregistre

1. Kommissionen indfører ved hjælp af gennemførelsesretsakter et decentraliseret system for sammenkobling af insolvensregistre. Dette system skal bestå af insolvensregistrene og den europæiske e-Justice portal, som skal fungere som central portal for offentlighedens adgang til oplysningerne i systemet. Systemet skal åbne mulighed for søgning af de i artikel 20a omhandlede oplysninger på alle Unionens officielle sprog

2. Kommissionen vedtager senest den ... (*) efter proceduren i artikel 45b, stk. 3, ved hjælp af gennemførelsesakter følgende:

- de tekniske specifikationer for den elektroniske kommunikation og informationsudveksling på basis af den fastlagte grænsefladespecifikation for registersammenkoblingssystemet
- de tekniske foranstaltninger, der sikrer mindstestandarderne for it-sikkerhed for kommunikation og formidling af oplysninger inden for registersammenkoblingssystemet
- mindstekriterier for søgetjenesten på den europæiske e-Justice portal til søgning af de i artikel 20a omhandlede oplysninger
- mindstekriterier for præsentationen af søgeresultater for de i artikel 20a omhandlede oplysninger
- de tekniske betingelser for adgang til de tjenester, som sammenkoblingssystemet tilbyder og
- et glossar med en kort forklaring af de nationale insolvensbehandlinger, der er opført i Bilag A.

(*) 36 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 5. februar 2014

Artikel 20c

Omkostninger til etablering og sammenkobling af insolvensregistre

1. Etableringen og videreudviklingen af registersammenkoblingssystemet finansieres over Unionens almindelige budget.
2. Hver medlemsstat bærer omkostningerne ved at gøre sit nationale insolvensregister interoperabelt med den europæiske e-Justice portal såvel som omkostningerne til forvaltning, drift og vedligeholdelse af registret.

Artikel 20d

Registrering af insolvensbehandlinger

Når der er indledt hovedinsolvensbehandling eller sekundær insolvensbehandling af en virksomhed eller anden juridisk person eller en selvstændigt erhvervsdrivende, drager den ret, der har indledt insolvensbehandlingen, omsorg for, at de i artikel 20a nævnte oplysninger omgående bekendtgøres i insolvensregistret i den stat, hvor behandlingen er indledt. **Medlemsstaterne fastlægger procedurer, der muliggør slettelse i insolvensregistret.** [Ændring 37]

30) Artikel 21 affattes således:

»Artikel 21

Bekendtgørelse i andre medlemsstater

1. Indtil den i artikel 20b omhandlede sammenkobling af insolvensregistre er etableret, kræver ~~kurator~~ **insolvensrepræsentanten** afgørelsen om indledning af insolvensbehandling og i givet fald afgørelsen om ~~kurators insolvensrepræsentantens~~ udpegelse bekendtgjort i enhver anden medlemsstat, hvor skyldner har et forretningssted, efter den pågældende stats regler om bekendtgørelse. Bekendtgørelsen skal ~~desuden indeholde nærmere oplysning om, hvem alle de andre oplysninger,~~ der er udpeget til kurator, og om der foreligger kompetence i henhold til ~~foreskrevet i artikel 3, stk. 1, eller artikel 3, stk. 2~~ **20a**. [Ændring 38]
2. ~~Kurator~~ **Insolvensrepræsentanten** kan kræve de i stk. 1 nævnte oplysninger bekendtgjort i enhver anden medlemsstat, hvor skyldner har aktiver, ~~eller kreditorer~~ **eller skyldnere**, efter den pågældende stats regler om bekendtgørelse.». [Ændring 39]

31) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Notering i en anden medlemsstats offentlige registre

Indtil den i artikel 20b omhandlede sammenkobling af insolvensregistre er etableret, kræver ~~kurator~~ **insolvensrepræsentanten** de i artikel 21 omhandlede afgørelser tinglyst i tingbogen og registreret i handelsregistre eller ethvert andet offentligt register i enhver anden medlemsstat, hvor skyldner har et forretningssted, som er registreret i et offentligt register i den pågældende medlemsstat. ~~Kurator~~ **Insolvensrepræsentanten** kan kræve disse afgørelser registreret i enhver anden medlemsstat.». [Ændring 40]

31a) Artikel 24, stk. 2, affattes således:

- »2. En person, som har opfyldt en sådan forpligtelse inden bekendtgørelsen i henhold til artikel **20a** eller 21, formodes ikke at have haft kendskab til, at insolvensbehandlingen var indledt, medmindre andet godtgøres; en person, som har foretaget ovennævnte handling, efter at den i artikel 21 omhandlede bekendtgørelse har fundet sted, formodes at have haft kendskab til, at insolvensbehandlingen var indledt, medmindre andet godtgøres.». [Ændring 40]

32) Artikel 25 affattes således:

»Artikel 25

Anerkendelse af andre retsafgørelser og deres eksigibilitet

1. Retsafgørelser, som træffes af den ret, hvis afgørelse om indledning af insolvensbehandling anerkendes i overensstemmelse med artikel 16, og som vedrører gennemførelsen og afslutningen af insolvensbehandlingen, samt en af denne ret stadfæstet tvangsakkord anerkendes umiddelbart. Sådanne afgørelser fuldbyrdes efter artikel ~~32-56 (bortset fra artikel 34, stk. 2)~~ **39-46** i forordning (EF) nr. 44/2001 (EU) nr. 1215/2012. [Ændring 41]

Onsdag den 5. februar 2014

Første afsnit gælder tilsvarende for retsafgørelser, der følger direkte af insolvensbehandlingen, og som træffes i snæver forbindelse hermed, også når de er truffet af en anden ret.

Første afsnit gælder tilsvarende for retsafgørelser om sikrende retsmidler, som er truffet efter begæringen om indledning af insolvensbehandling eller i forbindelse hermed.

2. Forordning (EU) nr. 1215/2012 gælder for anerkendelsen og fuldbyrdelsen af andre end de i stk. 1 omhandlede retsafgørelser, for så vidt den finder anvendelse herpå.»

33) Artikel 27 affattes således:

»Artikel 27

Indledning af insolvensbehandlinger

Er der ved en ret i en medlemsstat indledt hovedinsolvensbehandling, som anerkendes i en anden medlemsstat, kan en ret i en anden medlemsstat, der har kompetence efter artikel 3, stk. 2, indlede sekundær insolvensbehandling efter reglerne i dette kapitel. Sekundær insolvensbehandling har kun virkning for den del af skyldnerens aktiver, som befinder sig i den medlemsstat, hvor den sekundære insolvensbehandling er indledt.»

34) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 29a

Afgørelse om indledning af sekundær insolvensbehandling

1. Den ret, som begæringen om indledning af sekundær insolvensbehandling indgives til, underretter omgående ~~kurator~~ **insolvensrepræsentanten** i hovedinsolvensbehandlingen herom og giver ham mulighed for at fremsætte sine bemærkninger til begæringen. [Ændring 42]

2. Såfremt ~~kurator~~ **insolvensrepræsentanten** i hovedinsolvensbehandlingen anmoder herom, udsætter den i stk. 1 omhandlede ret afgørelsen om indledning af sekundær insolvensbehandling eller afviser at indlede behandling, hvis **insolvensrepræsentanten i hovedinsolvensbehandlingen fremlægger tilstrækkeligt bevis for, at det ikke er nødvendigt for at beskytte lokale kreditorers interesser, i særdeleshed hvis ~~kurator~~ insolvensrepræsentanten i hovedinsolvensbehandlingen har afgivet tilsagn efter artikel 18, stk. 1, og opfylder dem.** [Ændring 43]

2a. Lokale kreditorer har ret til at anfægte afgørelsen om at udsætte eller afvise indledningen af en sekundær insolvensbehandling, senest tre uger efter at afgørelsen er blevet offentliggjort under artikel 20a, litra a). [Ændring 44]

2b. Lokale kreditorer har ret til at anmode den ret, der foretager hovedinsolvensbehandlingen, om at kræve, at insolvensrepræsentanten i hovedinsolvensbehandlingen træffer de passende foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte de lokale kreditorers interesser. Dette krav kan indebære et forbud mod fjernelse af aktiver fra den medlemsstat, hvor indledningen af en sekundær insolvensbehandling er blevet udsat eller afvist, en udsættelse af fordelingen af provenuet fra hovedinsolvensbehandlingen eller en forpligtelse for insolvensrepræsentanten i hovedinsolvensbehandlingen til at stille sikkerhed for opfyldelse af tilsagnene. [Ændring 45]

2c. Den i stk. 1 omhandlede ret kan udpege en forvalter, hvis beføjelser er begrænsede. Forvalteren sikrer, at tilsagnet indfries behørigt, og deltager i dets gennemførelse, hvis det er påkrævet til beskyttelse af lokale kreditorers interesser. Forvalteren har ret til at indgive sager i overensstemmelse med stk. 2b. [Ændring 46]

3. Har den i stk. 1 omhandlede ret truffet afgørelse om at indlede sekundær insolvensbehandling, vælger retten den af insolvensbehandlingerne i dens nationale ret, der er mest hensigtsmæssig under hensyn til de lokale kreditorers interesser, uanset om eventuelle krav til skyldners solvens er opfyldt eller ej.

Onsdag den 5. februar 2014

4. ~~Kurator~~ **Insolvensrepræsentanten** i hovedinsolvensbehandlingen underrettes *omgående* om afgørelsen om indledning af sekundær insolvensbehandling og har ret til at anfægte den *senest tre uger efter modtagelsen af underretning herom. I begrundede tilfælde kan den ret, der har indledt den sekundære insolvensbehandling, afkorte denne periode til ikke mindre end en uge efter modtagelsen af underretningen.*«. [Ændring 47]

35) Artikel 31 affattes således:

»Artikel 31

Samarbejde og kommunikation mellem ~~kuratorer~~ **insolvensrepræsentanter**

1. ~~Kurator i hovedinsolvensbehandlingen og kuratorerne i sekundære~~ **Insolvensrepræsentanter i** insolvensbehandling *af samme skyldner* samarbejder med hinanden i det omfang, hvor det *er hensigtsmæssigt for at lette den effektive administration af behandlingerne*, ikke er uforeneligt med de regler, der gælder for de enkelte insolvensbehandling, *og ikke medfører interessekonflikter*. Dette samarbejde kan foregå på grundlag af aftaler eller protokoller. [Ændring 48]

2. ~~Kuratorerne~~ **Insolvensrepræsentanterne** har især pligt til:

- a) omgående at give de øvrige ~~kuratorer~~ **insolvensrepræsentanter** enhver oplysning, der kan være relevant for de andre insolvensbehandling, især om udviklingen i anmeldelsen eller efterprøvelsen af fordringer og ethvert skridt til sanering eller rekonstruktion af skyldner eller afslutning af insolvensbehandlingen, forudsat at der er truffet egnede foranstaltninger til beskyttelse af fortrolige oplysninger
- b) at undersøge mulighederne for rekonstruktion af skyldner, og såfremt der er mulighed herfor, at koordinere udarbejdelsen og gennemførelsen af en rekonstruktionsplan
- c) at koordinere forvaltningen af og tilsynet med skyldnerens aktiver og anliggender; ~~kurator~~ **insolvensrepræsentant** i en sekundær insolvensbehandling skal tidligt give ~~kurator~~ **insolvensrepræsentant** i hovedinsolvensbehandlingen lejlighed til at fremsætte forslag vedrørende realisering eller anvendelse af aktiverne i den sekundære insolvensbehandling.

36) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 31a

Samarbejde og kommunikation mellem retter

1. For at lette koordineringen mellem ~~hovedinsolvensbehandlingen og sekundære~~ insolvensbehandling af samme skyldner har en ret, hvortil der er indgivet begæring om indledning af insolvensbehandling, eller som har indledt insolvensbehandling, pligt til at samarbejde med enhver anden ret, hvortil der indgivet begæring om insolvensbehandling, eller som har indledt insolvensbehandling, for så vidt et sådant samarbejde *er hensigtsmæssigt for at lette den effektive administration af behandlingerne* og ikke er uforeneligt med de regler, der gælder for de enkelte insolvensbehandling. Retterne kan med henblik herpå udpege en person eller et organ, der *handler skal handle* efter rettens anvisninger, *forudsat at dette ikke er uforeneligt med de regler, der finder anvendelse på behandlingerne*. [Ændring 49]

2. De i stk. 1 omhandlede retter kan kommunikere direkte med hinanden og direkte søge oplysninger eller bistand fra hinanden, forudsat at det sker uden krav om vederlag, og at parternes processuelle rettigheder og oplysningernes fortrolige karakter respekteres.

3. Dette samarbejde kan foregå på enhver egnet måde, herunder gennem

- a) fremsendelse af oplysninger på enhver måde, som retten finder hensigtsmæssig
- b) koordinering af forvaltningen og tilsynet med skyldnerens aktiver og anliggender
- c) koordinering af afholdelsen af retsmøder
- d) koordinering af godkendelsen af protokoller.

Artikel 31b

Samarbejde og kommunikation mellem ~~kuratorer~~ **insolvensrepræsentanter** og retter

1. For at lette koordineringen mellem ~~hovedinsolvensbehandling og sekundære~~ insolvensbehandling af samme skyldner [Ændring 50]

Onsdag den 5. februar 2014

- a) samarbejder og kommunikerer ~~kurator~~ **insolvensrepræsentanten** i hovedinsolvensbehandlingen med enhver ret, hvortil der er indgivet begæring om indledning af sekundær insolvensbehandling, eller som har indledt en sådan behandling
- b) samarbejder og kommunikerer ~~kurator~~ **insolvensrepræsentanten** i en sekundær eller territorial insolvensbehandling med den ret, hvortil der er indgivet begæring om indledning af hovedinsolvensbehandling, eller som har indledt en sådan behandling

i hvert enkelt tilfælde for så vidt dette samarbejde og denne kommunikation er hensigtsmæssige for at lette koordineringen af behandlingerne og ikke er uforenelige med de regler, der gælder for de enkelte insolvensbehandlinger, og ikke medfører interessekonflikter. [Ændring 51]

2. Det i stk. 1 omhandlede samarbejde gennemføres på enhver egnet måde, herunder de i artikel 31a, stk. 3, omhandlede, for så vidt det ikke er uforeneligt med de regler, hver af insolvensbehandlingerne er underlagt.

37) I artikel 33 foretages følgende ændringer:

- a) Overskriften affattes således:

»Udsættelse af insolvensbehandling«.

- b) I stk. 1 og 2 erstattes »likvidationen« af »insolvensbehandlingen«.

38) Artikel 34 affattes således:

»Artikel 34

Afslutning af hovedinsolvensbehandling eller sekundær insolvensbehandling

1. Hovedinsolvensbehandlingens afslutning er ikke til hinder for, at en endnu uafsluttet sekundær insolvensbehandling fortsættes.

2. Er der indledt sekundær insolvensbehandling af en juridisk person i den medlemsstat, hvor denne juridiske person har sit hjemsted, og fører afslutningen af denne behandling til den juridiske persons opløsning, ~~er dette ikke til hinder for, at en endnu uafsluttet hovedinsolvensbehandling indledt i en anden medlemsstat fortsættes~~ **slettes den berørte juridiske person ikke af selskabsregistret, før hovedinsolvensbehandlingen er afsluttet.** [Ændring 52]

39) Ændringen i artikel 35 i den engelske udgave berører ikke den danske udgave.

40) Artikel 37 affattes således:

»Artikel 37

Ændring af en tidligere indledt insolvensbehandling

~~Kurator~~ **Insolvensrepræsentant** i hovedinsolvensbehandlingen kan anmode retten i den medlemsstat, hvor der er indledt sekundær insolvensbehandling, om at den sekundære insolvensbehandling ændres til en anden form for insolvensbehandling, som lovgivningen i denne medlemsstat åbner mulighed for.

41) Artikel 39 affattes således:

»Artikel 39

Ret til at anmelde fordringer

Kreditorer, som har deres sædvanlige opholdssted, deres bopæl eller deres hjemsted i en anden medlemsstat end den, hvor insolvensbehandlingen er indledt, herunder medlemsstaternes skattemyndigheder og socialsikringsorganer (»udenlandske kreditorer«), har ret til at anmelde deres fordringer i forbindelse med insolvensbehandlingen ved brug af ethvert kommunikationsmiddel, herunder elektroniske midler, som tillades anvendt ifølge lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt. Der er ikke pligt til at lade sig bistå af en advokat ved anmeldelse af fordringer.

Onsdag den 5. februar 2014

42) I artikel 40 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 indsættes følgende punktum:

»Desuden fremsendes en kopi af den standardanmeldelsesformular, der er omhandlet i artikel 41, eller et link til den på internettet.«.

b) Følgende stykke tilføjes:

»3. De i denne artikel omhandlede oplysninger gives på den standardformular, der indføres efter rådgivningsproceduren i artikel 45b, stk. 4, og offentliggøres på den europæiske e-Justice portal senest den ... (*). Denne formular bærer titlen »Meddelelse om indledning af insolvensbehandling« på alle Unionens officielle sprog. Den fremsendes på det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, i hvilken der er indledt insolvensbehandling, eller på et andet sprog, som denne stat har accepteret i overensstemmelse med artikel 41, stk. 3, hvis dette sprog antages at være lettere forståeligt for de udenlandske kreditorer.«.

(*) 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

43) Artikel 41 affattes således:

»Artikel 41

Fremgangsmåde for anmeldelse af fordringer

1. Enhver kendt udenlandsk kreditor benytter til anmeldelse af sin fordring de standardformularer, der indføres efter rådgivningsproceduren i artikel 45b, stk. 4, og offentliggøres på den europæiske e-Justice portal senest den ... (*). Denne formular bærer titlen »Anmeldelse af fordringer« på alle Unionens officielle sprog.

2. På standardanmeldelsesformularen giver den i stk. 1 omhandlede kreditor følgende oplysninger:

a) sit navn og sin adresse

b) fordringens art

c) fordringens størrelse og hvornår den er opstået

d) om der gøres krav på status som privilegeret kreditor

e) om der påberåbes tingslig sikkerhed eller ejendomsforbehold i forbindelse med fordringen, og i så fald hvilke formuegenstande denne sikkerhed omfatter

f) om der gøres krav på modregning, og om fordringens beløb er angivet efter modregning.

Sammen med standardanmeldelsesformularen indgives kopier af eventuel dokumentation.

3. Fordringer kan anmeldes på ethvert af Unionens officielle sprog. Det kan kræves, at kreditor medsender en oversættelse til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt eller til et andet af denne medlemsstat accepteret sprog. Hver medlemsstat skal angive mindst et af Unionens officielle sprog, som den udover sit eget sprog accepterer til anmeldelse af fordringer.

4. Fordringer skal anmeldes inden for den frist, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, i hvilken insolvensbehandlingen er indledt. For udenlandske kreditorer må denne frist ikke være under 45 dage efter bekendtgørelsen af insolvensbehandlings indledning i indledningsstatens insolvensregister.

5. Anfægter ~~kurator~~ **insolvensrepræsentant** en fordring anmeldt i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel, skal han give kreditor mulighed for at fremlægge yderligere dokumentation for fordringen og dens størrelse.«.

(*) 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 5. februar 2014

44) Artikel 42 udgår.

45) Følgende Kapitel indsættes:

»KAPITEL IVa

KONCERNVIRKSOMHEDERS INSOLVENS

Artikel 42a

~~Kuratorer~~ **Insolvensrepræsentanter** samarbejds- og oplysningspligt

1. Er der indledt insolvensbehandling af to eller flere medlemmer af den samme koncern, samarbejder den ~~kurator~~ **insolvensrepræsentant**, der er udpeget til insolvensbehandling af et medlem af koncernen, med enhver ~~kurator~~ **insolvensrepræsentant** udpeget til insolvensbehandling af et andet medlem af samme koncern, for så vidt et sådant samarbejde kan lette en effektiv insolvensbehandling, ikke er uforeneligt med de regler, der gælder for så vidt handlinger, og ikke medfører nogen interessekonflikt. Dette samarbejde kan foregå på grundlag af aftaler eller protokoller.

2. Som led i det i stk. 1 omhandlede samarbejde skal ~~kuratorerne~~ **insolvensrepræsentanterne**

- a) omgående give de øvrige ~~kuratorer~~ **insolvensrepræsentanter** enhver oplysning, der kan være relevante for de andre insolvensbehandlinger, forudsat at der er truffet egnede foranstaltninger til beskyttelse af fortrolige oplysninger
- b) undersøge mulighederne for rekonstruktion af ~~koncernen~~ **de koncernmedlemmer, der er under insolvensbehandling**, og såfremt muligheden herfor består, koordinere forslag til og forhandlinger om en samordnet rekonstruktionsplan [**Ændring 53**]
- c) koordinere forvaltningen af og tilsynet med de koncernmedlemmer, der er under insolvensbehandling.

~~Kuratorerne~~ **Insolvensrepræsentanterne** kan aftale, at en af de udpegede ~~kuratorer~~ **insolvensrepræsentanter** skal tillægges yderligere beføjelser, når de regler, der gælder for hver af insolvensbehandlingerne åbner mulighed for en sådan aftale.

Artikel 42b

Kommunikation og samarbejde mellem retter

1. Ved insolvensbehandling af to eller flere medlemmer af den samme koncern samarbejder enhver ret, hvortil der er indgivet begæring om indledning af insolvensbehandling af et medlem af koncernen, eller som har indledt en sådan insolvensbehandling, med alle andre retter, hvortil der er indgivet begæring om insolvensbehandling af et andet medlem af samme koncern, eller som har indledt en sådan insolvensbehandling, for så vidt et sådant samarbejde kan lette en effektiv insolvensbehandling og ikke er uforeneligt med de regler, der gælder for insolvensbehandlingerne. Retterne kan med henblik herpå udpege en person eller et organ, der ~~handler~~ **skal handle** efter rettens anvisninger, **forudsat at dette ikke er uforeneligt med de regler, der finder anvendelse på insolvensbehandlingerne.** [**Ændring 54**]

2. De i stk. 1 omhandlede retter kan kommunikere direkte med hinanden og direkte søge oplysninger eller bistand fra hinanden.

3. Dette samarbejde kan foregå på enhver egnet måde, herunder gennem

- a) fremsendelse af oplysninger på enhver måde, som retten finder hensigtsmæssig, forudsat at det sker uden krav om vederlag, og at parternes processuelle rettigheder og oplysningernes fortrolige karakter respekteres
- b) koordinering af forvaltningen af og tilsynet med koncernmedlemmernes aktiver og anliggender
- c) koordinering af afholdelsen af retsmøder
- d) koordinering af godkendelsen af protokoller.

Onsdag den 5. februar 2014

Artikel 42c

Samarbejde og kommunikation mellem ~~kuratorer~~ **insolvensrepræsentanter** og retter

~~De kuratorer~~ **En insolvensrepræsentant**, der er udpeget til insolvensbehandling af et medlem af en koncern, samarbejder og kommunikerer med enhver ret, hvortil der er indgivet begæring om indledning af insolvensbehandling af et andet medlem af den samme koncern, eller som har indledt en sådan insolvensbehandling, for så vidt et sådant samarbejde kan lette koordineringen af insolvensbehandlingerne ~~og~~, ikke er uforeneligt med de regler, der gælder for dem, **og ikke medfører interessekonflikter**. ~~Kuratorerne~~ **Insolvensrepræsentanterne** kan i særdeleshed anmode disse retter om oplysninger angående insolvensbehandlingen af et andet medlem af koncernen eller anmode om bistand i den insolvensbehandling, de er udpeget til at forestå. [Ændring 55]

Artikel 42d

~~Kuratorers~~ **Insolvensrepræsentanters** beføjelser og udsættelse af insolvensbehandlinger

1. En ~~kurator~~ **insolvensrepræsentant**, der udpeget til insolvensbehandling af et medlem af en koncern, har ret til
 - a) at blive hørt og deltage i enhver insolvensbehandling af et andet medlem af samme koncern, bl.a. ved deltagelse i kreditormøder, og
 - b) at anmode om udsættelse af en insolvensbehandling af ethvert andet medlem af den samme koncern **for en periode på op til to måneder** [Ændring 56]
 - c) ~~at foreslå en rekonstruktionsplan, en akkord eller tilsvarende ordning for alle eller nogle af de koncernmedlemmer, der er under insolvensbehandling, og i overensstemmelse med de regler, der gælder for disse insolvensbehandlinger, fremlægge et sådant forslag i enhver insolvensbehandling, der er indledt af et andet medlem af den samme koncern, og~~ [Ændring 57]
 - d) ~~at anmode om iværksættelse af yderligere foranstaltninger, som den i litra c) omhandlede lovgivning åbner mulighed for, og som kan være nødvendige for at lette en rekonstruktion, herunder en omdannelse af insolvensbehandlingen til en anden ordning.~~ [Ændring 58]
2. Den ret, der har indledt insolvensbehandling som omhandlet i stk. 1, litra b), stiller helt eller delvis denne insolvensbehandling i bero, når ~~det er godtgjort~~ **insolvensrepræsentanten fremlægger tilstrækkeligt bevis for**, at det vil være til gavn for kreditorerne i denne insolvensbehandling. Behandlingen kan udsættes i op til ~~tre~~ **to** måneder ~~og derefter på ny udsættes i yderligere op til tre måneder~~. Den ret, der stiller behandlingen i bero, kan kræve, at ~~kurator~~ **insolvensrepræsentanten** træffer enhver egnet foranstaltning til at sikre kreditorernes interesser. [Ændring 59]

Artikel 42da

Indledning af koordineringsbehandling for koncerner

1. **Koordineringsbehandling for koncerner kan indledes af en insolvensrepræsentant ved enhver ret, der har kompetence i insolvensbehandlingen af et medlem af koncernen, forudsat at:**

- a) **behandlingen vedrørende det pågældende medlem af koncernen fortsat verserer, og**
- b) **de medlemmer af koncernen, der har deres hovedinteressecenter i medlemsstaten for den ret, ved hvilken koordineringsbehandlingen for koncernen er indledt, udøver afgørende funktioner inden for koncernen.**

2. **Anmodes mere end én ret om at indlede koordineringsbehandling for en koncern, indledes den pågældende koordineringsbehandling i den medlemsstat, hvor de mest afgørende funktioner i koncernen udøves. Til dette formål kommunikerer og samarbejder de anmodede retter med hinanden i overensstemmelse med artikel 42b. Hvis de mest afgørende funktioner ikke kan fastslås, kan den ret, der er blevet anmodet først, indlede koordineringsbehandlingen for koncernen, forudsat at betingelserne for at indlede en sådan behandling er opfyldt.**

Onsdag den 5. februar 2014

3. Er koordineringsbehandlingen for koncernen indledt, underkastes insolvensrepræsentantens ret til at anmode om udsættelse af insolvensbehandlingen i henhold til artikel 42d, stk. 1, litra b), koordinatorens godkendelse. Eksisterende udsættelser forbliver i kraft med forbehold af koordinatorens beføjelse til at anmode om, at sådanne udsættelser ophæves. [Ændring 60]

Artikel 42db

Koordinatorens opgaver og rettigheder

1. Den ret, der indleder koordineringsbehandling for en koncern, udpeger en koordinator. Koordinatoren skal være uafhængig af koncernmedlemmerne og deres kreditorer og har til opgave:

- a) at fastsætte og udarbejde proceduremæssige og indholdsmæssige anbefalinger til den koordinerede fremgangsmåde for insolvensbehandlingen
- b) at mægle i tvister mellem to eller flere insolvensrepræsentanter for koncernmedlemmer, og
- c) at fremlægge en koncernkoordineringsplan, der fastsætter, beskriver og anbefaler en omfattende række hensigtsmæssige foranstaltninger, der skal sikre en integreret tilgang til at afhjælpe koncernmedlemmernes insolvens. Planen kan navnlig indeholde anbefalinger om:
 - i) de foranstaltninger, der skal træffes for at genoprette den økonomiske ydeevne og finansielle sundhed hos koncernen eller en del heraf
 - ii) tvistbilæggelse inden for koncernen, især hvad angår transaktioner og anfægtelsessøgsmål inden for koncernen
 - iii) aftaler mellem insolvensrepræsentanter for de insolvente koncernmedlemmer.

2. Koordinatoren har ret til:

- a) at blive hørt og deltage i enhver insolvensbehandling af ethvert medlem af samme koncern, navnlig ved deltagelse i kreditormøder
- b) at fremlægge og redegøre for en koncernkoordineringsplan, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 42dc, stk. 3
- c) at anmode om oplysninger fra enhver insolvensrepræsentant, der er eller kan være nyttige ved fastlæggelsen og udarbejdelsen af strategier og foranstaltninger til at koordinere procedurerne, og
- d) at anmode om udsættelse af en insolvensbehandling af ethvert andet medlem af koncernen for en periode på op til tre måneder og til at anmode om ophævelse af en sådan udsættelse. [Ændring 61]

Artikel 42dc

Rettens godkendelse af koncernkoordineringsplanen

1. De insolvensrepræsentanter, som udpeges til en insolvensbehandling, der ville blive berørt af gennemførelsen af en koncernkoordineringsplan, kan kommentere udkastet til koncernkoordineringsplanen inden en frist, som fastsættes af koordinatoren ved indgivelsen af planen, og som ikke må overstige en måned.

2. Et udkast til plan, som indgivet til rettens godkendelse, ledsages af

- a) en redegørelse fra koordinatoren om overholdelsen af stk. 1
- b) de modtagne kommentarer fra insolvensrepræsentanterne fra og med tidspunktet for indgivelsen af udkastet til planen, og

Onsdag den 5. februar 2014

c) en begrundet erklæring fra koordinatoren om, hvorvidt kommentarerne er afspejlet i udkastet til planen.

3. Retten godkender planen, hvis den er forvisset om, at koordinatoren har opfyldt de formelle krav i stk. 2 i nærværende artikel og i artikel 42db, stk. 1, litra c). [Ændring 62]

Artikel 42dd

Forholdet mellem koordineringsbehandling for koncerner og insolvensbehandling

1. Når insolvensrepræsentanterne gennemfører deres insolvensbehandling, er de forpligtet til at tage højde for anbefalingerne fra koordinatoren og dem, der er indeholdt i koncernkoordineringsplanen. Hvis en insolvensrepræsentant agter at afvige fra de foranstaltninger eller tiltag, der er foreslået i koncernkoordineringsplanen, giver den pågældende grunden til denne afvigelse på kreditorernes møde eller til ethvert andet organ, som han eller hun er ansvarlig overfor i henhold til den relevante medlemsstats lovgivning.

2. Manglende overholdelse af stk. 1 behandles som en forsømmelse af insolvensrepræsentantens opgaver i henhold til den relevante medlemsstats lovgivning. [Ændring 63]

Artikel 42de

Koordinatorens ansvar

Koordinatoren udfører sine opgaver med omhu. Han eller hun er ansvarlig over for boet fra insolvensbehandlingen, som omfattes af koordineringsbehandlingen for koncernen, for skade, der med rimelighed kan tilskrives forsømmelse af sådanne opgaver. Koordinatorens ansvar fastsættes i overensstemmelse med loven i den medlemsstat, hvor koordineringsbehandlingen indledtes. [Ændring 64]

Artikel 42df

Omkostninger

1. Medlemsstaternes lovgivning fastsætter bestemmelser om retsgebyrer og vederlag til koordinatoren.

2. Omkostningerne i forbindelse med koordineringsbehandlingen for en koncern bæres forholdsmæssigt af de koncernmedlemmer, mod hvilke der blev indledt en insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor koordinationsbehandlingen indledtes. Den andel, som bæres af hvert enkelt koncernmedlem, beregnes på grundlag af medlemmets andel af værdien af de konsoliderede aktiver for alle de koncernmedlemmer, mod hvilke der er blevet indledt en insolvensbehandling.». [Ændring 65]

46) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 44a

Information om medlemsstaternes insolvenslovgivninger

1. Medlemsstaterne fremsender inden for rammerne af det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, der blev oprettet ved Rådets beslutning 2001/470/EF (*), en beskrivelse af deres nationale insolvenslovgivning og de gældende procedurer i forbindelse hermed, især med hensyn til de i artikel 4, stk. 2, omhandlede spørgsmål, med henblik på at stille disse oplysninger til rådighed for offentligheden.

2. Medlemsstaterne opdaterer regelmæssigt disse oplysninger.

(*) Rådets beslutning 2001/470/EF af 28. maj 2001 om oprettelse af et europæisk retligt netværk på det civil- og handelsretlige område (EFT L 174 af 27.6.2001, s. 25).«.

Onsdag den 5. februar 2014

47) Artikel 45 affattes således:

»Artikel 45

Ændring af bilagene

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter om ændring af Bilag A og C efter proceduren i denne artikel og artikel 45a.

2. ~~Med henblik på ændring af Bilag A~~ **Medlemsstaterne** meddeler ~~medlemsstaterne~~ Kommissionen de nationale regler om insolvensbehandling, som ~~de ønsker optaget i Bilag A~~ **opfylder kriterierne i artikel 1**, ledsaget af en kort beskrivelse. Kommissionen undersøger, om de anmeldte regler stemmer overens med kravene i artikel 1, og ændrer i så fald Bilag A ved hjælp af delegeret retsakter. [Ændring 66]

2a. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen eventuelle væsentlige ændringer, der har indvirkning på deres nationale regler om insolvensbehandling. Kommissionen undersøger, om de ændrede regler stemmer overens med kravene i artikel 1, og ændrer Bilag A ved delegerede retsakter, hvis de stemmer overens hermed.«. [Ændring 67]

48) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 45a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsentil at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Den i artikel 45 omhandlede delegation af beføjelser tillægges for en ubegrænset periode fra den dato for denne forordnings ikrafttræden.

3. Den i artikel 45 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 45 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen kan forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 45b

Beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter med følgende formål:

a) at fastsætte bestemmelser om sammenkobling af insolvensregistre, jf. artikel 20b og

b) at indføre og siden ændre de i artikel 40 og 41 omhandlede formularer.

2. Med henblik på vedtagelse eller ændring af de i stk. 1 nævnte retsakter bistår Kommissionen af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

49) I artikel 46 erstattes datoen »1. juni 2012« med »..... [10 år efter ikrafttrædelsen]«.

Onsdag den 5. februar 2014

50) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 46a

Databeskyttelse

1. ~~Medlemsstaterne anvender~~ **Nationale regler om gennemførelse af** direktiv 95/46/EF **finder anvendelse** på behandlingen af personoplysninger i medlemsstaterne i medfør af denne forordning, **forudsat at behandlingsprocedurerne i artikel 3, stk. 2, i direktiv 95/46/EF ikke berøres.** [Ændring 68]

2. Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på Kommissionens behandling af personoplysninger i henhold til nærværende forordning.«

51) Bilag B udgår.

51a) I bilag C affattes afsnittet med titlen »DEUTSCHLAND« således:

»DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter

— Vergleichsverwalter

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung)

— Verwalter

— Insolvenzverwalter

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung)

— Treuhänder

— Vorläufiger Insolvenzverwalter

— **Vorläufiger Sachwalter**«. [Ændring 69]

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den ... (*), med undtagelse af bestemmelsen om oplysninger om medlemsstaternes insolvenslovgivning (artikel 44a), der anvendes fra den ... (**).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

(*) 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

(**) 12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.